

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
111/12. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2012. szeptember 6.

A C-273/11. sz. ügyben hozott ítélet
Mecsek-Gabona Kft. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli
Regionális Adó Főigazgatósága

A héamentesség megtagadható a valamely másik tagállamba szánt termékeket értékesítő társaságtól, amennyiben e társaság nem bizonyította, hogy Közösségen belüli termékértékesítés történt

Ezzel szemben, ha e társaság benyújtotta az erre vonatkozó bizonyítékokat, és jóhiszeműen járt el, a héamentesség nem tagadható meg tőle azzal az indokkal, hogy a vevő nem szállította a termékeket a feladás helye szerinti tagállamon kívülre

A héairányelv¹ értelmében az olyan termékek valamely tagállamban történő értékesítése, amelyeket egy másik tagállamba adtak fel vagy fuvaroztak el olyan vevő részére, aki a termékek feladásának vagy elfuvarozásának indulási helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban héa-alany, mentes a héa alól az első államban. Ilyen esetben a vevőnek kell megfizetnie a héát a termékek rendeltetési helye szerinti államban.

A Mecsek-Gabona egy magyar társaság, amelynek fő tevékenységi köre a gabona-, dohány-, vetőmag- és takarmány-nagykereskedelem. 2009 augusztusában egy, az értékesítés időpontjában héa-azonosítószámmal rendelkező olasz társaság részére 1000 tonna repcét értékesített, amelyet az adásvételi szerződés értelmében a vevőnek egy másik tagállamba kellett szállítania. Az árut a Mecsek-Gabona magyarországi telephelyén adták át a vevőnek, az olasz társaság pedig egy olaszországi címről postai úton küldött vissza az eladó részére több CMR-fuvarlevelet², amelyek igazolták a repce Magyarországon kívülre történő elszállítását.

A Mecsek-Gabona két számlát állított ki az ügyletről. Mivel úgy ítélte meg, hogy Magyarországon áfamentes Közösségen belüli termékértékesítés történt, nem számított fel áfát a vevővel szemben a számlában, és azt nem fizette meg a magyar adóhatóság részére.

Ugyanakkor az olasz adóhatóság megállapította, hogy a vevő társaság nem volt fellelhető, és soha nem fizetett héát Olaszországban. Következésképpen 2010 januárjában e társaság olasz héa-azonosítószámát visszamenőlegesen 2009. április 17-i időponttal törölték a nyilvántartásból. E körülmények összessége alapján a magyar adóhatóság úgy ítélte meg, hogy a Mecsek-Gabona által értékesített repcét nem szállították el másik tagállamba, és a szóban forgó ügylet ezért nem minősült áfamentes Közösségen belüli termékértékesítésnek. Ezért a magyar társaságot az ügyletet terhelő áfa, továbbá adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

Mivel a Mecsek-Gabona a magyar adóhatóság érvelését a Baranya Megyei Bíróság előtt vitatta, ez utóbbi annak meghatározását kéri a Bíróságtól, hogy mely bizonyíték elegendő annak igazolására, hogy áfamentes termékértékesítés történt. A magyar bíróság arra is választ vár, hogy az eladó, amennyiben a fuvarozást nem maga végzi, mennyiben felelős a vevő vétkes magatartásáért, amennyiben nem nyer bizonyítást, hogy az értékesített termékek megérkeztek a rendeltetési hely szerinti tagállamba.

¹ A 2010. december 7-i 2010/88/EU tanácsi irányelvvel (HL L 326., 1. o.) módosított, a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.; a továbbiakban: 2006/112 irányelv).

² A Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről szóló, 1956. május 19-én Genfben aláírt egyezmény alapján kiállított fuvarlevelek.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság először is emlékeztet arra, hogy valamely Közösségen belüli termékértékesítés három feltétel teljesítése esetén részesülhet héamentességben. Először is a termékkel való tulajdonosként történő rendelkezési jognak át kell szállnia a vevőre. Másodszor az értékesítőnek igazolnia kell, hogy e terméket feladták vagy elszállították egy másik tagállamba. Harmadszor pedig a terméknek e feladás vagy szállítás során ténylegesen el kell hagynia a termékértékesítés helye szerinti tagállam területét.

Mivel a jelen ügyben az első feltétel teljesül, a Bíróság az eladó annak bizonyítására vonatkozó kötelezettségét vizsgálja, hogy a termékeket egy másik tagállamba feladták, illetve elszállították. Ebben az összefüggésben a Bíróság megállapítja, hogy mivel a héairányelv egyetlen rendelkezése sem írja konkrétan elő, hogy milyen bizonyítékok szükségesek a Közösségen belüli termékértékesítés megtörténtének igazolásához, azt a tagállamoknak kell meghatározniuk tiszteletben tartva az uniós jogrend részét képező olyan általános jogelveket, mint a jogbiztonság és az arányosság elve. E tekintetben a Bíróság kifejti, hogy a bizonyítási kötelezettség tartalmát az e tekintetben a nemzeti jogban kifejezetten meghatározott feltételek és a hasonló ügyletek vonatkozásában szokásos gyakorlat alapján kell meghatározni. Ugyanakkor valamely tagállam nem követelheti meg az adóalanytól, hogy bizonyítsa, hogy az áru ténylegesen elhagyta e tagállam területét.

A Bíróság kimondja továbbá, hogy **a Közösségen belüli termékértékesítés vonatkozásában a héairányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy megtagadják az eladótól a héamentességhez való jogot, amennyiben ez utóbbi nem tesz eleget bizonyítási kötelezettségének.**

A jelen ügyben a magyar bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy a Mecsek-Gabona a magyar jog és a szokásos gyakorlat alapján eleget tett-e a bizonyítás terén őt terhelő kötelezettségeknek.

Ezt követően a Bíróság megállapítja, hogy amennyiben a vevő az érintett termékkel tulajdonosként való rendelkezési jogot a termékértékesítés helye szerinti tagállam területén megszerzi, és vállalja e terméknek a rendeltetési hely szerinti tagállamba történő elszállítását, az a bizonyíték, amelyet az eladó az adóhatáságnak benyújthat, alapvetően a vevőtől e célból kapott információktól függ. Ennélfogva a Bíróság azt a választ adja, hogy amennyiben az eladó teljesíti a nemzeti jogból és a szokásos gyakorlatból eredően őt terhelő bizonyítási kötelezettségét, nem kötelezhető a héa megfizetésére a termékértékesítés helye szerinti tagállamban, amennyiben a vevő nem tett eleget a termékeknek az e tagállamon kívülre történő feladására vagy szállítására irányuló szerződéses kötelezettségének. Ebben az esetben ugyanis a vevő tartozik héafizetési kötelezettséggel a termékértékesítés helye szerinti tagállamban.

A Bíróság ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a Közösségen belüli ügylethez kapcsolódó héamentességet meg kell tagadni az eladótól, amennyiben tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ezzel az ügylettel a vevő által elkövetett adócsaláshoz járult hozzá, és nem tett meg minden, tőle telhető ésszerű intézkedést annak érdekében, hogy megakadályozza e csalást.

Végül a Bíróság megállapítja, hogy a Mecsek-Gabonától nem tagadható meg a héamentességhez való jog pusztán azzal az indokkal, hogy a vevő olasz héa-azonosítószámát visszamenőleges hatállyal törölték a nyilvántartásból. A nemzeti hatóságok kezelésében álló e nyilvántartást érintő szabálytalanság ugyanis nem tudható be az abban szereplő adatokban bízva eljáró adóalanyoknak.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Marie-Christine Lecerf ☎ (+352) 4303 3205